

let in zatorej je naravno, da je vse to prav zelo zanimalo kongresno javnost. Gospa Hitrova je bila zanimivost prve vrste in ni se čuditi, da jo je sam knez Metternich počastil z damskim večerom!

Povabljenega je bilo precej ženstva, domačega in tujega. Grofica Giulajeva iz Zagreba, grofica Turjaška, grofica Lichtenbergova in pred vsemi grofica Molly Esterhazyjeva. Tudi naša znanka, drobna Eva Luiza Thurnova, je bila povabljena. V beli svoji obleki je bila kakor spomladi metuljček, ki so ga ravnokar v življenje zbudili prvi solnčni žarki. Velike sreče, da je bila vabljenka k današnjemu večeru, ni mogla prikriti: sijala ji je iz oči, žarela iz lic. Da bo ravno ta večer vir vsej nesreči njenega življenja, da bode vzrok njeni prerani smrti, o tem se ji pač sanjalo ni, ko je sedela na rumenem fotelju in s pogledom neprenehoma sledila knezu, ki je galantno sprejemal došle dame, ponudivši vsaki šopek bujnega cvetja. Eva Lujiza je bila v nebesih! Vabljenka ni bila niti grofica mati, niti sestra Molly! Njo pa je vabil knez Metternich, in takoj, ko je vstopila, ji je bil podaril šopek rdečih rož. Te je sedaj stiskala v drobni ročici in domov jih je hotela vzeti in posušiti, da bi ji bile še na stara leta v spomin na srečni, presrečni ta večer!

Med povabljenimi je vzbujala pozornost grofica Lichtenbergova, zastopnica veljavne rodbine. Ti Lichtenbergi so takrat še cvetli, dandanes, ko od tedaj niti sto let ni preteklo, je razbit in v prah zdrobljen še celo dvorec, v katerem je nesrečna ta obitelj v ponosu in bogastvu preživela dolgo, dolgo vrsto let. Grofica Lichtenbergova je bila imenitna lepota; dasi je bila na desni nogi nekoliko hroma, je to ni posebno kazilo. Nekateri so še celo trdili, da ta hromost celo povišuje pikantnost njene osebe. Imela je precej strupen jeziček in rada je videla, če se ji je dvorilo. In na kongresu se ji je!

Grofinja Turjaška pa je bila bolj dolgočasna in iskala je svoj ponos v pobožnosti in veliki afektaciji. Na kongresu ni bila posebno priljubljena.

(Dalje prihodnjič.)

Zrno.

Ne sodi brata, če je v srcu srd!
 Le tisti duši moreš dno dozreti,
 v katero ti ljubezen čista sveti:
 kdor hodi s temo, mu je dom zaprt!

Vladimir Levstik.